

Lieta C-472/20

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2020. gada 30. septembris

Iesniedzējtiesa:

Fővárosi Törvényszék (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 28. augusts

Prasītāja un apelācijas sūdzības iesniedzēja:

Lombard Lízing Zrt.

Atbildētājs un otra puse apelācijas tiesvedībā:

PN

Pamatlietas priekšmets

Apelācijas sūdzība par pirmajā instancē pasludināto spriedumu strīdā par ārvalsts valūtā izteiktu aizdevuma līgumu

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Tiesiskās sekas, kas izriet no tā, ka līguma pamatpriekšmets nav spēkā tāpēc, ka ir netaisnīgs līguma noteikums, saskaņā ar kuru valūtas maiņas kursa risks ir jāuzņemas patērētājam – Šādu tiesisko seku noteikšana dalībvalstī hierarhiski visaugstākās tiesas nostājā, kas tomēr nav saistoša zemāku instanču tiesām – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzētas īpašas procesuālās prasības līgumu spēkā neesamības jomā – Tiesisko seku *a posteriori* regulējums likumdošanas ceļā – Direktīvas 93/13 lietderīgā iedarbība

Juridiskais pamats: LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai – gadījumā, ja netaisnīgais līguma noteikums attiecas uz līguma pamatpriekšmetu (patiesībai neatbilstoša informācija par valūtas maiņas kursu), kā rezultātā līgums nevar pastāvēt un pušu starpā nav vienošanās - Direktīvas 93/13 pilnīga iedarbība tiek nodrošināta ar to, ka, nepastāvot subsidārai valsts tiesību normai, pamatnostādnes tam, kā jālemj par līguma spēkā esamību, ir izklāstītas augstākās instances tiesas nostājā, kas tomēr nav saistoša zemākas instances tiesām?
- 2) Vai – gadījumā, ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir noliedzīga - sākotnējās situācijas atjaunošana ir iespējama gadījumā, ja līgums nevar pastāvēt tāpēc, ka tajā ir netaisnīgs noteikums attiecībā uz līguma pamatpriekšmetu, ja starp pusēm nav panākta vienošanās un ja nav arī iespējams piemērot iepriekš minēto nostāju?
- 3) Vai – gadījumā, ja atbilde uz otro prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša – ceļot prasību konstatēt līguma pamatpriekšmeta spēkā neesamību, saistībā ar [šāda] veida līgumiem tiesību aktos var tikt prasīts, lai patērētājs kopā ar šo prasību celtu arī prasību konstatēt līguma spēkā esamību?

Vai - gadījumā, ja atbilde uz otro prejudiciālo jautājumu ir noliedzīga – situācijā, kad nav iespējams atjaunot sākotnējo situāciju, līgumus par spēkā esošiem var *a posteriori* atzīt likumdošanas ceļā, lai nodrošinātu līdzsvaru starp pusēm?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

- Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.) 1., 6. un 7. pants
- Tiesas spriedums, 2014. gada 30. aprīlis, *Kásler un Káslerné Rábai* (C-26/13, EU:C:2014:282)
- Tiesas spriedums, 2019. gada 14. marts, *Dunai* (C-118/17, EU:C:2019:207)
- Tiesas spriedums, 2019. gada 3. oktobris, *Dziubak* (C-260/18, EU:C:2019:819)

Atbilstošās valsts tiesību normas

- *A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény* (1959. gada Likums Nr. IV par Civilkodeksu), kas bija spēkā apstrīdētā aizdevuma līguma noslēgšanas brīdī: 200., 209., 209/A., 237. un 239/A. pants.
- *A Hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény* (1996. gada Likums Nr. CXII par kredītiestādēm un finanšu iestādēm), kas bija spēkā apstrīdētā aizdevuma līguma noslēgšanas brīdī: 203. pants.

- *A Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény* (2014. gada Likums Nr. XXXVIII par atsevišķiem jautājumiem saistībā ar *Kúria* (Augstākā tiesa, Ungārija) nolēmumu par judikatūras vienveldošanu jautājumā par aizdevuma līgumiem, kurus kredītiestādes noslēdz ar patērētājiem) (turpmāk tekstā – “*DH 1* likums”): 1., 3. un 4. pants.
- *A [DH1 törvényben] rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény* (2014. gada Likums Nr. XL par norēķinu noteikumiem, kas minēti [*DH 1* likumā], un par citiem noteikumiem) (turpmāk tekstā – “*DH 2* likums”): 1. un 37. pants.

DH 2 likuma 37. pantā ir paredzētas īpašas procesuālās prasības attiecībā uz līgumu spēkā neesamību. Saskaņā ar šo tiesību normu prasītājs var lūgt atzīt līgumu par spēkā neesošu vienīgi tad, ja tas vienlaicīgi lūdz piemērot spēkā neesamības tiesiskās sekas, proti, konstatēt, ka līgums ir bijis spēkā līdz tā izbeigšanas brīdim. Pretējā gadījumā prasības pieteikumu nevar izskatīt pēc būtības.

- *A Bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény* (1997. gada Likums Nr. LXVI par tiesu organizāciju un administrēšanu), kas bija spēkā apstrīdētā aizdevuma līguma noslēgšanas brīdī: 33. pants.
- *A Bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény* (2011. gada Likums Nr. CLXI par tiesu organizāciju un administrēšanu), šobrīd spēkā: 25. pants.
- *Az érvénytelenség jogkövetkezményeiről szóló 1/2010. (VI. 28) PK vélemény* (2010. gada 28. jūnija Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas plēnuma atzinums 1/2010 par spēkā neesamības tiesiskajām sekām).

Saskaņā ar minētā atzinuma 5. punktu, ja spēkā neesamības iemesls var tikt novērsts vai vēlāk izzūd, tiesa var konstatēt, ka spēkā neesošais līgums ir bijis spēkā ar atpakaļejošu spēku no tā noslēgšanas dienas. Iespēja atzīt līguma spēkā esamību ir alternatīva, kas ir līdzvērtīga sākotnējā stāvokļa atjaunošanai. Ja piemērojamas ir abas šīs tiesiskās sekas, tiesai, īstenojot savu rīcības brīvību, ir jāizlemj, kuru no tām piemērot.

- *Kúria* (Augstākā tiesa) Konsultatīvās padomes vairākums 2019. gada 19. jūnijā pieņēma nostāju, izvērtējot judikatūru par ārvalsts valūtā izteiktu aizdevuma līgumu spēkā neesamību.

Šī nostāja, kas nav saistoša zemāku instanču tiesām, piedāvā šīm tiesām divus no judikatūras viedokļa vienlīdz pamatotus risinājumus gadījumā, ja nav spēkā līguma noteikumi, saskaņā ar kuriem valūtas maiņas risks ir jāuzņemas patērētājam. No vienas puses, tiesa var atzīt ārvalstu valūtā izteiktu aizdevuma līgumu par spēkā esošu, panākot, ka tas tiek izteikts

Ungārijas forintos, ar procentiem atbilstoši likmēm Ungārijas forintos līguma noslēgšanas brīdī, pieskaitot starpību. No otras puses, tiesa var arī atzīt līgumu par spēkā esošu, nosakot maksimālo valūtas maiņas kursu starp valūtu un Ungārijas forintu un neskarot procentu likmi, kas bija noteikta līgumā līdz brīdim, kad notika konvertēšana Ungārijas forintos.

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Atbildētājs pamatlietā (turpmāk tekstā – “atbildētājs”) vēlējās iegādāties *Rover* tipa vieglo automašīnu. Viņa rīcībā bija 362 500 Ungārijas forintu (HUF)¹ sava kapitāla, kas bija jāpapildina ar aizdevumu 1 417 500 HUF apmērā. Tālab 2009. gada 3. decembrī viņš nosūtīja finansējuma pieprasījumu prasītājas pamatlietā (turpmāk tekstā – “prasītāja”) tiesību priekštecei *Lombard Finanzzírozási Zrt.* Šajā finansējuma pieteikumā bija norādīts, ka atbildētājs 2009. gada 3. decembrī apņēmās pārskaitīt savu kapitālu, bet laikā no 2010. gada 5. janvāra līdz 2016. gada 5. maijam – veikt ikmēneša maksājumus 34 900 HUF apmērā, kas kopā veidoja summu 2 689 225 HUF apmērā.
- 2 2009. gada 4. decembrī *Lombard Finanzzírozási Zrt.* aizdevēja statusā un atbildētājs kā aizņēmējs noslēdza individuālu patēriņa kredīta līgumu, kas izteikts Šveices frankos ar mainīgu procentu likmi. Līgumslēdzējas puses noteica aizdevuma atmaksas nosacījumus un vienojās arī, ka līgumā nereglamentētos aspektus reglamentē *Lombard Finanzzírozási Zrt.* vispārīgie kredītu darījumu noteikumi, kas ir neatņemama līguma sastāvdaļa.
- 3 2009. gada 4. decembrī atbildētājs parakstīja arī riska uzņemšanās deklarāciju. Ar šo deklarāciju aizņēmējs tika informēts par risku, kas saistīts ar procentu likmēm, un to iespējamajām svārstībām. Saskaņā ar šo informāciju bija jāņem vērā arī valūtas maiņas risks. Ikmēneša maksājumi tiek noteikti ārvalstu valūtā, kas vēlāk tiek konvertēta Ungārijas forintos, tādējādi radot no valūtas maiņas kursa izrietošu starpību, bez iespējas paredzēt šā kursa svārstības nākotnē. Vispārīga informācija par valūtas maiņas kursa svārstībām bija ietverta vispārīgajos kredītu darījumu noteikumos ar definīcijām “I valūtas maiņas kursa izmaiņas” un “II valūtas maiņas kursa izmaiņas”.
- 4 2010. gada 31. augustā *Lombard Finanzzírozási Zrt.* tika likvidēta pievienošanas ceļā, un tās tiesību pārņēmējs ieguva prasītājas statusu.

¹ Saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas atsaucē likmi 1 EUR apstrīdētā līguma noslēgšanas brīdī, proti, 2009. gada 4. decembrī, bija līdzvērtīgs 269,14 Ungārijas forintiem, šā līguma izbeigšanas brīdī 2015. gada 14. septembrī – 313,33 Ungārijas forintiem, brīdī, kad pirmās instances tiesa pasludināja 2019. gada 11. jūlija spriedumu – 325,83 Ungārijas forintiem, un lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanas dienā, proti, 2020. gada 30. septembrī – 365,53 Ungārijas forintiem. Šajā saistībā skat.: https://www.ecb.europa.eu/stats/policy_and_exchange_rates/euro_reference_exchange_rates/html/eurofxref-graph-huf.en.html.

- 5 Ar Ungārijas likumdevēja 2014. gadā pieņemto *DH2* likumu ieviestie norēķini attiecās arī uz aizdevuma līgumu, kas tika noslēgts starp pamatlietas pusēm. Šajā saistībā prasītāja norēķinājās ar atbildētāju par summu, kas saskaņā ar *DH1* likumu bija aprēķināta netaisnīgi. Turklāt aprēķinā gada procentu likme bija 22,32 % gan pirms, gan pēc līguma grozīšanas. Tā kā atbildētājs šo norēķinu neapstrīd, tas ir uzskatāms par apstiprinātu.
- 6 Atbildētājs nokavēja ikmēneša maksājumu veikšanu. Tāpēc prasītāja 2015. gada 14. septembrī izbeidza aizdevuma līgumu un pēc tam vērsās pret atbildētāju *Pesti Központi Kerületi Bíróság* (Peštas centra rajona tiesa, Ungārija) (turpmāk tekstā – “pirmās instances tiesa”). Tajā tā lūdza, lai aizdevuma līgums, kas tika noslēgts starp pamatlietas pusēm 2009. gada 4. decembrī, tiktu atzīts par spēkā esošu ar atpakaļejošu spēku no tā noslēgšanas dienas, tādējādi, lai sākotnējā procentu likme tiktu noteikta 23,07 % gadā. Turklāt tā lūdza tiesu, lai, izpildot līgumu, atbildētājam tiktu piespriests samaksāt pamatsummu 490 102 HUF apmērā un nokavējuma procentus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.
- 7 Paskaidrojumā atbildētājs norādīja uz to, ka aizdevuma līguma noteikumi, saskaņā ar kuriem viņam ir pilnībā jāuzņemas valūtas maiņas risks, esot netaisnīgi, un apstrīdēja to, ka informācija par šo risku būtu bijusi skaidra un saprotama. Viņš arī norādīja uz līguma spēkā neesamību, pamatojoties uz to, ka tajā nebija paredzēta skaidra un noteikta procentu likme, pārkāpjot piemērojamās Ungārijas tiesību normas. Atbildētājs arī pārmeta prasītājai, ka tā nav pievienojusi līgumam detalizētu parāda apmēra izmaiņu aprēķinu, kas būtu ļāvis rūpīgi tām sekot. Atbildētājs arī izvirza prasību, kurā viņš apgalvo, ka kopš līguma noslēgšanas brīža ir pārskaitījis prasītājai summu pavisam 3 151 644 HUF apmērā, lai gan sākotnējā aizdevuma summa bija tikai 1 417 500 HUF, līdz ar to uzskatāms visus kopš 2012. gada oktobra veiktos maksājumus par pārmaksu. Tādējādi savā prasībā viņš lūdza tiesu piespriest prasītājai samaksāt 1 734 144 HUF, pamatojoties uz līguma spēkā neesamību un nepamatotu iedzīvošanos. Viņš arī lūdza tiesu likt prasītājai nodot viņam īpašumtiesības uz *Rover* vieglo automašīnu un piespriest atcelt prasītājas opcijas tiesības.
- 8 Lai gan prasītāja nav apšaubījusi atbildētāja līdz šim kopumā atmaksāto aizdevuma summu, tā tomēr iebilda pret prasību par nepamatotu iedzīvošanos un nepiekrīta tajā pieprasītajam kvantitatīvajam atskaitījumam. Turklāt tā apgalvo, ka ir darījusi zināmu valūtas maiņas risku vienkāršā un skaidri saprotamā valodā. Tā arī izvirza prasību, ka tas, ka līgumā nav norādīta procentu likme, labākajā gadījumā varētu izraisīt daļēju spēkā neesamību, ko varētu novērst. Visbeidzot, prasītāja uzsver, ka atbildētājs nav apstrīdējis procentu likmi, kas norādīta saskaņā ar *DH2* likuma noteikumiem veiktajos norēķinos, līdz ar to tiesa var tās vietā norādīt procentu likmi un tādējādi novērst līguma spēkā neesamību.
- 9 2019. gada 11. jūlija spriedumā pirmās instances tiesa kvalificēja apstrīdēto līgumu par aizdevuma līgumu, kas izteikts Ungārijas forintos, un atzina to par spēkā esošu ar atpakaļejošu spēku no tā noslēgšanas dienas, nosakot procentu likmi Ungārijas forintos 23,07 % gadā. Pārējā daļā tā prasību noraidīja. Attiecībā

uz atbildētāja celto pretpasību tā piesprieda prasītājam samaksāt viņam summu 462 419 HUF apmērā un nodot viņam īpašumtiesības uz *Rover* vieglo automašīnu, turklāt piespriežot atcelt prasītājas opcijas tiesības. Pārējā daļā tā pretpasību noraidīja.

- 10 Attiecībā uz procentu likmi ārvalstu valūtā pirmās instances tiesa sprieduma motīvu daļā nosprieda, ka prasītājas norādīto procentu likmi nevar pienācīgi secināt ne no aizdevuma līguma, ne no vispārīgajiem kredīta darījumu noteikumiem, un ka šī procentu likme nav pierādīta. Pirmās instances tiesa piekrita atbildētājam, ka prasītājas norādītie procenti ir pretrunā pašai uz ārvalsts valūtu balstītās sistēmas būtībai. Proti, brīdī, kad puses noslēdza aizdevuma līgumu, Ungārijas forintos izteikto aizdevumu procentu likme bija aptuveni 20 %, bet šajā pašā laikposmā ārvalstu valūtā izteikto aizdevumu procentu likme bija 10 % vai pat zemāka. Pirmās instances tiesa uzskata, ka prasītājam, lai pamatotu savu prasības pieteikumu, bija jāpierāda līguma būtība un procentu likme ārvalstu valūtā, ko tā tomēr nav izdarījusi.
- 11 Attiecībā uz informāciju par valūtas maiņas kursa risku, pamatojoties uz Direktīvu 93/13, Tiesas 2018. gada 20. septembra spriedumu *OTP Bank un OTP Faktoring* (C-51/17, EU:C:2018:750), kā arī uz *Kúria* (Augstākā tiesa, Ungārija) Lēmumu Nr. 6/2013 PJE, kas tika pieņemts civiltiesību judikatūras vienādošanas procedūrā, pirmās instances tiesa atzina par netaisnīgu līguma noteikumu, ar kuru valūtas maiņas kursa risks ir jāuzņemas patērētājam. Tā arī nosprieda, ka visas tiesiskās sekas ir jāpiemēro kopā – gan tās, kas izriet no līguma noteikuma, ar kuru valūtas maiņas kursa risks ir jāuzņemas patērētājam, netaisnīguma, gan tās, kas izriet no daļējas spēkā neesamības procentu nenoteikšanas dēļ.
- 12 Attiecībā uz spēkā neesamības tiesisko seku piemērošanu pirmās instances tiesa balstījās uz *Kúria* (Augstākā tiesa) Konsultatīvās kolēģijas 2019. gada 19. jūnija nostāju. Tā atzina par spēkā esošu aizdevuma līgumu starp pusēm, valūtas maiņas kursa riska netaisnīguma dēļ uzskatot to par izteiktu Ungārijas forintos. Pamatojoties uz prasītājas atskaitītajiem norēķiniem attiecībā uz starpību starp kopējo ikmēneša maksājumu summu (2 689 225 HUF) un aizdevuma summu (1 417 500 HUF), tā noteica sākotnējo procentu likmi 23,07 % gadā. Tomēr, ņemot vērā starpību starp 3 151 644 HUF, kurus atbildētājs līdz tam faktiski bija samaksājis, un sākotnējo visu ikmēneša maksājumu summu 2 689 225 HUF apmērā, tā piesprieda prasītājam samaksāt atbildētājam 462 419 HUF nepamatotas iedzīvošanās dēļ.
- 13 Prasītāja par šo pirmās instances tiesas spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā, kura iesniedz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesā.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 14 Prasītāja lūdz iesniedzējtiesu grozīt pirmās instances tiesas spriedumu, nekvalificējot apstrīdēto līgumu kā Ungārijas forintos izteikto aizdevuma līgumu un piespriežot atbildētājam samaksāt pamatsummu 490 102 HUF apmērā –

- summu, ko tā pieprasīja arī pirmajā instancē, kā arī nokavējuma procentus, un atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus. Turklāt tā lūdz pilnībā noraidīt atbildētāja pretprasību un atcelt sprieduma rezolutīvo daļu, kas attiecas uz vieglās automašīnas īpašuma tiesību nodošanu un opcijas tiesību atcelšanu.
- 15 Prasītāja apgalvo, ka riska uzņemšanās deklarācijā nepārprotami bija norādīts, ka atbildētājam ir jāņem vērā valūtas maiņas kursa risks. Prasītāja arī esot vērsusi atbildētāja uzmanību uz valūtas maiņas kursa svārstību neparedzamību nākotnē. Prasītāja uzskata, ka tas, ka aizņēmējs uzņemas valūtas maiņas kursa risku, pretī saņemot sev labvēlīgākus noteikumus par procentiem, pats par sevi nenozīmē, ka ārvalstu valūtā izteiktais aizdevuma līgums būtu pretrunā likumam vai labiem tikumiem, jo tas neesot augļošanas līgums, tā priekšmets neesot neiespējama pakalpojuma sniegšana un tas neesot neīsts.
- 16 Prasītāja atsaucas uz *Kúria* (Augstākā tiesa) Lēmuma Nr. 2/2014 PJE, kas pieņemts civiltiesību judikatūras vienādošanas procedūrā, 1. punktu, saskaņā ar kuru patērētājs neierobežoti uzņemas valūtas maiņas kursa risku. Līguma noteikums par valūtas maiņas kursa risku ir pārskatāms tiesā vienīgi tad, ja līguma noslēgšanas brīdī tā saturs nav bijis skaidrs un saprotams samērā informētam, uzmanīgam un apdomīgam vidusmēra patērētājam. Ja šis patērētājs no līguma noteikumiem un finanšu iestādes sniegtās informācijas nepārprotami varēja saprast, ka valūtas maiņas kursa risks skar vienīgi viņu un nav ierobežots laikā, un ka valūtas maiņas kursa svārstībām, kas viņam varētu radīt zaudējumus, nav noteiktas maksimālās robežas, attiecīgais līguma noteikums nevar tikt atzīts par netaisnīgu. Prasītāja uzskata, ka tās sniegtā informācija atbilst 2014. gada 30. aprīļa spriedumam *Kásler un Káslerné Rábai* (C-26/13, EU:C:2014:282), kā arī 2017. gada 20. septembra spriedumam *Andriciuc u.c.* (C-186/16, EU:C:2017:703). Tā uzsver, ka no vispārīgajiem kredīta darījumu noteikumiem nepārprotami izriet, ka aizņēmējam ir jāmaksā arī par valūtas maiņas kursa svārstībām un ka šis kurss var būt pakļauts ārkārtējām svārstībām, nenosakot to maksimālo robežu.
- 17 Prasītāja apstrīd pirmās instances tiesas konstatējumu, ka tā neesot pierādījusi pašas noteikto 23,07 % procentu likmi. Proti, tiesvedībā pirmajā instancē tā esot sīki izklāstījusi procentu apmēra aprēķināšanas kārtību. Kad pirmās instances tiesa atzina līgumu par spēkā esošu, tai esot vajadzējis mainīt arī procentus, pamatojoties uz attiecīgajai valūtai piemērojamo procentu likmi un valūtas maiņas kursa starpību. Proti, līguma spēkā esamības atzīšana nevarot radīt tādas izmaiņas līgumiskajā līdzsvarā starp pusēm, kas tiesiskajās attiecībās radītu acīmredzamu nesamērīgumu starp saistību izpildījuma un pretizpildījuma vērtībām.
- 18 Atbildē uz apelācijas sūdzību atbildētājs lūdz apstiprināt pirmajā instancē pasludināto spriedumu. Tā uzsver, ka *Kúria* (Augstākā tiesa) uzskata, ka informācija, kas jāsniedz par valūtas maiņas kursa risku, ir jāuzskata par daļu no pamatsaistības un ka, ja šādas informācijas nav vai tā ir netaisnīga, līgums pilnībā

zaudē savu spēku. Šīs nostājas pamatošanai tiek izdarīta atsauce uz vairākiem konkrētiem spriedumiem.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 19 Iesniedzējtiesa vēlas Tiesas līdzšinējās judikatūras gaismā noskaidrot, kādas likumiskas iespējas ir atzīt līgumus par spēkā esošiem gadījumā, ja nav spēkā šo līgumu pamatpriekšmets.

DARBA VERSIJA